

Συμπαράταξη για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση

Εισαγωγή

Κάθε κατάκτηση πρέπει να προσαρμόζεται στις νέες συνθήκες, να ανανεώνεται για να μην καταντήσει νεκρό γράμμα. Στο σύγχρονο περιβάλλον, μια πρωτόγνωρη παγκόσμια δυναμική ανάπτυξης επαναπροσδιορίζει τον κόσμο με ραγδαίους ρυθμούς. Η ταχύτητα των αλλαγών που φέρνει η τεχνολογική πρόοδος, η εκρηκτική αύξηση του διεθνούς εμπορίου και η διακίνηση τεράστιων οικονομικών κεφαλαίων μεταμορφώνουν το οικονομικό και κοινωνικό τοπίο.

Οι αναπτυσσόμενες οικονομίες επιβάλλονται μέσα από το οικονομικό τους σφρίγος και δημιουργούν ευκαιρίες για προσφορά εργασίας, αλλά και βελτίωσης του βιοτικού τους επιπέδου σε δισεκατομμύρια ανθρώπους. Ταυτόχρονα, οι ενεργειακές ανάγκες αυξάνονται εκρηκτικά, οι απειλές στο περιβάλλον διαγράφονται ξεκάθαρα και οι επιπτώσεις στον κοινωνικό ιστό –κυρίως με την αύξηση των ανισοτήτων και της ανεργίας των νέων, των ηλικιωμένων, των γυναικών και των μεταναστών– εντείνονται.

Οι προκλήσεις που προκύπτουν αφορούν το κάθε κράτος, την κάθε εθνική και οικονομική οντότητα. Κανένας δεν έχει το προνόμιο της εξαίρεσης –όπως και κανένας δεν έχει το αυτονόητο δικαίωμα της συμμετοχής στις προοπτικές που ανοίγονται. Η παγκοσμιοποίηση του 21^{ου} αιώνα «είναι εδώ», με όλα τα πλεονεκτήματα που ενέχει, αλλά και όλα τα μεγάλα προβλήματα που δημιουργεί.

Όσοι τη δουν σαν ευκαιρία και όχι σαν απειλή, θα αποκομίσουν τα οφέλη. Η προοπτική της οικονομίας μας εξαρτάται άμεσα από την ικανότητά μας ως Κράτος και ως κοινωνία να προσαρμοστούμε στο νέο διεθνές περιβάλλον –το οποίο διαμορφώνεται ουσιαστικά ερήμην της βούλησης και των στόχων μεμονωμένων κρατών.

Η ΕΓΣΣΕ αποτελεί ένα σημαντικό γεγονός –διότι καθορίζει σε μεγάλο βαθμό τις σχέσεις εργασίας, επηρεάζει το ρυθμό ανάπτυξης και παίζει ρόλο στη δημιουργία πληθωριστικών προσδοκιών.

Ο ΣΕΒ θα προσέλθει στις παραδοσιακές διαπραγματεύσεις των κοινωνικών εταίρων με το ίδιο αίσθημα ευθύνης που έχει πάντα επιδείξει σ' αυτό το τόσο κρίσιμο θέμα. Και είναι βέβαιο πως στοχοθετημένες τοποθετήσεις, τεκμηριωμένες θέσεις και καλή θέληση θα οδηγήσουν για μία ακόμη φορά σε επιτυχή κατάληξη.

Η ίδια η ΓΣΕΕ δείχνει πως έχει συνείδηση των επιταγών των καιρών και της ανάγκης να μην περιορίσουν οι δυνάμεις της εργασίας τις φετινές διαπραγματεύσεις στα στενά όρια των οικονομικών διαστάσεων, αλλά να συνδεθεί η μείωση της ανεργίας με την ανάπτυξη, η οποία βασίζεται σε υψηλούς ρυθμούς αύξησης της παραγωγικότητας και στην προώθηση της αναδιάρθρωσης της οικονομίας και του εκσυγχρονισμού.

Ο ΣΕΒ θα συζητήσει με καλή πίστη όλα τα θέματα που έχει ήδη θέσει στο τραπέζι από την πλευρά της η ΓΣΕΕ. Η ατζέντα, όμως, χρειάζεται να συμπληρωθεί και να επεκταθεί προκειμένου να γίνει πιο ουσιαστική και να τεθούν οι βάσεις για την υιοθέτηση μίας σύγχρονης, πιο ολοκληρωμένης προσέγγισης στο συνολικό ζήτημα της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Μέσα στο πλαίσιο της σημερινής συγκυρίας, οι κοινωνικοί εταίροι έχουν μία σπάνια ευκαιρία να προσδιορίσουν οι ίδιοι τις παραμέτρους των προβλημάτων που τους αφορούν και τις λύσεις που θα ευνοήσουν την αναπτυξιακή διαδικασία και τη κοινωνική συνοχή.

Κοινός μας στόχος είναι μία σφριγηλή οικονομική ανάπτυξη που να στηρίζεται στις δημιουργικές πρωτοβουλίες των δυνάμεων της εργασίας. Ένα οικονομικό περιβάλλον που να δημιουργεί νέες ευκαιρίες απασχόλησης, αυξημένες απολαβές και ένα εύρωστο σύστημα κοινωνικής προστασίας. Και η έμπρακτη επίδειξη ευθύνης απέναντι στο κοινωνικό σύνολο και στο μέλλον.

Το νέο εργασιακό περιβάλλον

Το κυρίαρχο στοιχείο του αιώνα μας είναι η ταχύτητα της αλλαγής και η ευλυγισία που επιδεικνύει η νέα οικονομία. Αυτή η ευλυγισία είναι που έχει αλλάξει τη μορφή εργασίας –επομένως και την αγορά εργασίας– σε σύγκριση με όσα ίσχυαν για το μεγαλύτερο μέρος του 20^{ου} αιώνα.

Εδώ και τουλάχιστον 50 χρόνια, η έννοια της απασχόλησης ήταν στενά συνδεδεμένη με την έννοια της σταθερής καριέρας που, με τη σειρά της, σήμαινε –κατά κανόνα– την εξασφάλιση πλήρους απασχόλησης για όλη την εργάσιμη ζωή, σε μία δουλειά. Η εξέλιξη ήταν γραμμική: χρόνο με χρόνο συσσωρεύονταν τα επιτεύγματα και, πολύ συχνά, η δουλειά περνούσε από γενιά σε γενιά, ενώ, παράλληλα, τα παιδιά πετύχαιναν να ανέλθουν και οικονομικά και κοινωνικά. Η οικονομική πολιτική, τα ισχυρά εργατικά συνδικάτα, το κράτος πρόνοιας και οι μεγάλες πολυεθνικές δημιούργησαν ένα σύμπλεγμα που πρόσφερε σταθερότητα στην οικονομία και στην προσωπική εργασία.

Στη σύγχρονη οικονομία αυτά έχουν αλλάξει. Και, κυρίως, έχει αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο οργανώνεται ο χρόνος εργασίας. Η πολιτική των εταιρειών να μειώσουν το κόστος τους προκειμένου να είναι διεθνώς ανταγωνιστικές τις οδήγησε σε αλλαγές στην οργανωτική τους δομή. Αλλαγές που, σε μεγάλο βαθμό, επικεντρώνονται στην κατάργηση της γραφειοκρατίας με τη μεταφορά δραστηριοτήτων εκτός εταιρείας. Η οργανωτική πυραμίδα έχει αντικατασταθεί από το «δίκτυο», το οποίο, με τη σειρά του, βρίσκεται σε καθεστώς διαρκούς αλλαγής και προσαρμογής. Η σύγχρονη εταιρεία είναι ένα αρχιπέλαγος σχετιζόμενων και σχετικών δραστηριοτήτων, ένα μεταλλασσόμενο οργανωτικό μόρφωμα.

Στη σύγχρονη επιχείρηση όλα έχουν σχετικά βραχύ χρόνο ζωής: τα σχέδια των προϊόντων, οι πληροφορίες για τον ανταγωνισμό, ο εξοπλισμός, τα κτίρια, οι γνώσεις κάθε μορφής. Στο πλαίσιο αυτό, ο εργαζόμενος βλέπει πως τα κριτήρια αξιολόγησης και προαγωγής του έχουν διαφοροποιηθεί. Και πως στη διάρκεια της επαγγελματικής του ζωής θα αλλάξει δουλειά, κατά μέσο όρο, 5 έως 7 φορές.

Οι νέες υποχρεώσεις των δυνάμεων εργασίας

Μέχρι σήμερα, η κύρια αποστολή των εργατικών συνδικάτων ήταν να διαφυλάξουν τις θέσεις εργασίας και να βελτιώσουν το εισόδημα των μελών τους. Για να παραμείνουν οι στόχοι αυτοί εφικτοί θα πρέπει να προσαρμοστούν στο πλαίσιο των ευρύτερων αλλαγών που έχουν επέλθει τόσο στην οικονομία ευρύτερα όσο και στον χώρο εργασίας ειδικότερα.

Σήμερα, κοινός στόχος των δυνάμεων εργασίας, των εργαζόμενων και εργοδοτών, πρέπει να είναι η διαφύλαξη της δυνατότητας και ικανότητας του εργαζόμενου να συνεχίσει να βρίσκει οικονομικά αποδοτική και προσωπικά ικανοποιητική δουλειά, σ' όλη τη διάρκεια του εργασιμίου βίου του. Αυτό αποκαλείται «απασχολησιμότητα», δηλαδή: η απόκτηση/συλλογή γνώσεων και δεξιοτήτων και η ανάπτυξη ικανοτήτων που μπορούν να χρησιμεύουν για την απόκτηση νέων ευκαιριών απασχόλησης, όταν προκύψουν ή όταν απαιτηθεί.

Στο νέα οικονομία, ολόκληροι τομείς μεταφέρονται από έναν –εθνικό– τόπο παραγωγής σε άλλον –με μόνο κριτήριο την ανάγκη για ανταγωνιστικό κόστος. Αυτές οι θέσεις εργασίας είναι καταδικασμένες να χαθούν και η διαδικασία αυτή δεν αποκόπτεται. Δημιουργείται έτσι μία σημαντική πηγή ανεργίας. Ένα άλλο φαινόμενο είναι η νομοτελειακή συρρίκνωση ορισμένων δραστηριοτήτων ή κλάδων και η ανάδειξη νέων. Οι εργαζόμενοι που αποχωρούν από τον συρρικνωμένο τομέα μπορούν να βρουν δουλειά στον νέο και αναπτυσσόμενο όταν έχουν εφοδιαστεί με τις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες. Μία άλλη πηγή, τέλος, είναι οι απόφοιτοι πανεπιστημίων σε ειδικότητες που είναι είτε κορεσμένες είτε ξεπερασμένες.

Η σύνθετη αυτή νέα πραγματικότητα δεν αντιμετωπίζεται με την προσπάθεια, σε πείσμα κάθε οικονομικής λογικής, να διατηρηθούν οι ξεπερασμένες από την εξέλιξη θέσεις εργασίας. Χρειάζεται να δούμε κατάματα τι συνεπάγεται η νέα

μορφή και δομή παραγωγής, η νέα μορφή και δομή των επιχειρήσεων, οι νομοτελειακές εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο.

Δύο είναι οι πυλώνες στους οποίους μπορεί και πρέπει να στηριχτεί η προσπάθεια να αμβλύνουμε τις ήδη μεγάλες εισοδηματικές ανισότητες και, παράλληλα, να μειωθεί η φτώχεια.

Ο ένας πυλώνας είναι η δια βίου μάθηση/εκπαίδευση. Η συνεχής απόκτηση νέων γνώσεων και δεξιοτήτων αποτελεί την αναγκαία συνθήκη για να έχει ένας εργαζόμενος τα προσόντα που θα του επιτρέψουν να ανταπεξέλθει στις υποχρεωτικές αλλαγές δουλειάς, αλλά και να αδράξει με δική του πρωτοβουλία τις ευκαιρίες που του παρουσιάζονται στη διάρκεια της επαγγελματικής του ζωής.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι η λειτουργία οικονομικά αποδοτικών και πρακτικά αποτελεσματικών μηχανισμών παροχής βοηθημάτων ανεργίας, καθώς και επανένταξης στην αγορά εργασίας.

Είναι κεντρική θέση του ΣΕΒ πως οι κοινωνικοί εταίροι οφείλουν από κοινού να αναλύσουν τα θέματα αυτά, να αναδείξουν εκείνα τα μέτρα που οδηγούν σε λύσεις και να τα προωθήσουν με αποφασιστικότητα, συνέπεια και συνέχεια στην κυβέρνηση και στα κόμματα. Αν συνεχίσουμε να αντιμετωπίζουμε το θέμα των αμοιβών, της διαφύλαξης των υπαρχουσών θέσεων εργασίας και της ανεργίας με βάση την πρακτική του παρελθόντος, τότε θα υποφέρει η ανάπτυξη και θα αποκλίνουμε σταθερά από τον στόχο μείωσης της ανεργίας. Η ΕΓΣΣΕ είναι μία κατάκτηση του εργατικού κινήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε σε μία εποχή διεκδίκησης εργασιακών δικαιωμάτων που σήμερα θεωρούνται αυτονόητα. Όπως όλες οι κατακτήσεις, όμως, δέχεται τη φθορά των αλλαγών που φέρνει ο χρόνος. Η προσαρμογή είναι, και εδώ, η καλύτερη άμυνα. Θεωρούμε πως η ΕΓΣΣΕ δεν πρέπει να διέπεται πλέον από μία μηχανιστική και αμφίβολης αποτελεσματικότητας προσπάθεια διαφύλαξης της αγοραστικής δύναμης και αναδιανομής του εισοδήματος, αλλά να αποτελεί μηχανισμό ικανό που, με την ευλυγισία του, τον ρεαλισμό του, την προσαρμοστικότητά του, να συμβάλει καθοριστικά στην ανάπτυξη, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και στη μείωση της ανεργίας. Η ΕΓΣΣΕ μπορεί να μετεξελιχθεί σε δημιουργική βάση συνεργασίας μεταξύ των δυνάμεων εργασίας και να συνεισφέρει σταθερά και εποικοδομητικά προς την κατεύθυνση της τόνωσης της ανάπτυξης και της ανάληψης πραγματικής κοινωνικής συνευθύνης.

Τα συναφή θέματα, στη βάση αυτή, είναι τα ακόλουθα:

1. **Διάρκεια της Σύμβασης.** Η σταθερότητα του περιβάλλοντος (δημοσιονομικού, φορολογικού, εργασιακού) προσφέρει ασφάλεια τόσο στους εργαζόμενους όσο και στους εργοδότες. Ένα σταθερό και γνωστό περιβάλλον ενθαρρύνει τις επενδύσεις –συνεπώς και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Παράλληλα, λόγω της σημασίας του κόστους εργασίας στο κόστος παραγωγής πολλών προϊόντων και υπηρεσιών, η ΕΓΣΣΕ, ανάλογα με τη χρονική διάρκειά της, έχει τη δυνατότητα να αποδυναμώνει τις πληθωριστικές προσδοκίες.

2. **Μέτρα για την προώθηση και ενθάρρυνση της απασχόλησης και μείωσης της ανεργίας.** Σε μια εποχή όπου οι αλλαγές δεν γνωρίζουν σύνορα, έρχονται με τεράστια ταχύτητα και επηρεάζουν την οικονομική ζωή και τον κοινωνικό ιστό με τις ανατροπές που επιφέρουν, μία μονολιθική ΕΓΣΣΕ που αγνοεί τα εξειδικευμένα προβλήματα και καταστάσεις επιμέρους αγορών και τομέων, δεν εξυπηρετεί κανενός τα συμφέροντα: ούτε των εργαζομένων, ούτε των εργοδοτών –που σε πολλά σημεία, εξάλλου, είναι κοινά. Τα μέτρα που θα πρέπει λοιπόν, να συζητηθούν είναι με αναφορά κυρίως:

- Στους μακροχρόνια άνεργους.
- Στους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας.
- Στις ζημιόγones επιχειρήσεις που έχουν, ωστόσο, τη δυνατότητα να περάσουν ξανά σε τροχιά ανάπτυξης και κερδοφορίας.

Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν:

- Την υιοθέτηση ενός σύγχρονου διευρυμένου θεσμού μαθητείας.
- Τη μερική απασχόληση.
- Τη διαφορά στις αποζημιώσεις υπαλλήλων και εργατών.
- Το Συμφωνητικό Διαχείρισης Κρίσεων –για τις ζημιόγones εταιρείες, κλάδους ή προβληματικές περιοχές.

3. **Θέσπιση πραγματικών και μόνιμων παροχών προς τους εργαζόμενους, όπως:**

- Η σταθερή επένδυση στην εκπαίδευση και τη δια βίου μάθηση για την απόκτηση σύγχρονης γνώσης και νέων δεξιοτήτων στις νέες τεχνολογίες συμπεριλαμβανομένων και των Η/Υ –που αποτελεί προτεραιότητα για όλους τους εργαζόμενους.
- Η μετεκπαίδευση των εργαζομένων από την ίδια την επιχείρηση – πρακτική που συνεισφέρει στην απασχολησιμότητα και επιδεικνύει την εταιρική κοινωνική ευθύνη.
- Η συμμετοχή στα κέρδη των επιχειρήσεων –κάτι που εφαρμόζεται ήδη από πολλές επιχειρήσεις μετά από συμφωνία με τους εργαζόμενους– και μπορεί να προωθηθεί περαιτέρω με μέτρα που θα την καταστήσουν πιο ελκυστική και εφαρμόσιμη.
- Η αντιμετώπιση του εργασιακού στρες –θέμα σημαντικό που τίθεται, εξάλλου, και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.
- Η μορφή των συμβάσεων, ώστε να είναι πάντα αξιόπιστες και να διαφυλάσσουν τα συμφέροντα και των δύο πλευρών, με στόχο την άμεση προσαρμογή της οργάνωσης της εργασίας ανάλογα προς τις απαιτήσεις των αλλαγών της αγοράς, τις μεταβαλλόμενες καταναλωτικές ανάγκες, τις τεχνολογικές προόδους και τις ανταγωνιστικές πιέσεις.

4. **Μέτρα που επισφραγίζουν τη συνευθύνη των δυνάμεων εργασίας για την ανάπτυξη και απασχόληση, όπως:**

- Η δημιουργία μόνιμου βήματος συνεργασίας κοινωνικών εταίρων.

- ο Η θεσμοθέτηση οργάνου παρουσίασης, ανάλυσης και λύσης προβλημάτων/θεμάτων που απασχολούν τις δυνάμεις εργασίας μέσα στον εργασιακό χώρο.
- ο Η προστασία του περιβάλλοντος –που αποτελεί βασικό στόχο όλων των σύγχρονων επιχειρήσεων και που σήμερα έχει αποκτήσει νέες κρίσιμες διαστάσεις.
- ο Ο έλεγχος των επιπτώσεων από την ΕΓΣΣΕ σε ατομικές, επιχειρησιακές, κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να επιδειχθεί για τις επιπτώσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας και, κατά τεκμήριο δημιουργούν τις περισσότερες θέσεις εργασίας, αλλά οι οποίες, ταυτόχρονα, έχουν τη μικρότερη δυνατότητα γρήγορης και αποτελεσματικής προσαρμογής στις εξελίξεις.

5. Αποτελεσματικότητα των θεσμών –αποδοτική χρήση των κοινωνικών δαπανών

Οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες τροφοδοτούν με τις εισφορές τους το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής πρόνοιας, που δαπανά κάθε χρόνο 45 δισ. ευρώ περίπου. Κάθε βελτίωση στην αποτελεσματική χρήση των διατιθέμενων πόρων αποτελεί κέρδος για τους ίδιους τους εργαζόμενους, κέρδος για την κοινωνία.

Για να είναι αποτελεσματικά τα μέτρα αυτά, στα οποία ο ΣΕΒ αποδίδει πρωταρχική σημασία, θα πρέπει να εφαρμοστούν μέσα σε ένα θεσμικό πλαίσιο αυτόνομο, αξιοκρατικό, σύγχρονο, με άλλα λόγια αποτελεσματικό. Συγκεκριμένα:

Ο ΟΑΕΔ: Είναι γενική η ομολογία και καυστική η κριτική της Ε.Ε. πως ο ΟΑΕΔ δεν επιτελεί το έργο του αποτελεσματικά. Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη, μόνο το 5% των ανέργων βρίσκει δουλειά μέσω του ΟΑΕΔ. Ο ΣΕΒ έχει υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις που αποβλέπουν στην εξυγίανση και στην αποτελεσματική λειτουργία του Οργανισμού και την εξοικονόμηση πόρων. Είναι θέση του ΣΕΒ πως οι κοινωνικοί εταίροι οφείλουν από κοινού να συμπράττουν για την υλοποίηση αυτού του τόσο σημαντικού στόχου.

Το ΛΑΕΚ: Παρά το έργο που έχει επιτελέσει στον τομέα της δια βίου μάθησης, ο ΛΑΕΚ σήμερα έχει ουσιαστικά μετατραπεί σ' έναν ακόμη «λογαριασμό» του ΟΑΕΔ. Λειτουργεί γραφειοκρατικά και χρηματοδοτεί προγράμματα ή ευκαιριακές δράσεις του ΟΑΕΔ που εξυπηρετούν περιστασιακές σκοπιμότητες, εκτός του σκοπού ίδρυσης του ΛΑΕΚ. Ο ΣΕΒ έχει υποβάλει προτάσεις για την αυτονόμηση του ΛΑΕΚ από τον ΟΑΕΔ και τη θεσμοθέτηση της αυτοδιοίκησής του, από τους ίδιους τους φορείς που τον χρηματοδοτούν, δηλαδή τους εργαζόμενους και τους εργοδότες. Πρέπει να προωθήσουμε τη διακηρυγμένη κοινή επιδίωξη των κοινωνικών εταίρων να καταστεί ξανά ο ΛΑΕΚ κέντρο συγκέντρωσης

και αναδιανομής εθνικών πόρων για την επαγγελματική κατάρτιση και την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Ο ΟΜΕΔ: Ο πρωτοποριακός αυτός θεσμός, που ιδρύθηκε με συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, έχει επιτελέσει σημαντικό έργο και χρήζει της περαιτέρω υποστήριξης όλων μας. Απαιτείται, όμως, η προσαρμογή του στα δεδομένα της σύγχρονης οικονομίας –με την αναμόρφωση του ιδρυτικού του νόμου, την αξιοποίηση των ευρωπαϊκών πρακτικών, την εκπροσώπηση των κοινωνικών εταίρων στο Δ.Σ. κ.λπ., και εδώ οι κοινωνικοί εταίροι οφείλουν μαζί να προωθήσουν τις αλλαγές αυτές –που θα είναι σε όφελος όλων.

Το ΕΣΣΕΕΚΑ: Η κοινωνική και οικονομική πρόοδος σήμερα, απαιτεί ένα εκπαιδευτικό σύστημα που διαμορφώνει ενεργούς πολίτες, με γνώση, ευαισθησία, αίσθημα κοινωνικής ευθύνης και διάθεση συμμετοχής στα κοινά. Το σύστημα εκπαίδευσης πρέπει να ανταποκριθεί καλύτερα στις ανάγκες της αγοράς εργασίας και να προσφέρει γνώσεις και δεξιότητες που να διασφαλίζουν την απασχολησιμότητα. Ο ΣΕΒ έχει υποβάλει μία σειρά από προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή και θεωρεί πως μπορούν να αποτελέσουν βάση συζήτησης μεταξύ των κοινωνικών εταίρων –με στόχο την προώθησή τους και εφαρμογή τους από την κυβέρνηση.

Το ΙΚΑ: Οι πολιτικές ανάπτυξης και απασχόλησης είναι νομοτελειακά συνδεδεμένες με το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Το ΙΚΑ είναι ο κύριος ασφαλιστικός οργανισμός της χώρας και διαχειρίζεται το 20% του συνόλου της δαπάνης του κράτους πρόνοιας. Η αναδιοργάνωσή του και ο εξορθολογισμός της λειτουργίας του με στόχο την προσφορά ποιοτικών υπηρεσιών στους πολίτες, οφείλει να αποτελεί κύριο στόχο των κοινωνικών εταίρων, που έχουν βαρύνουσα παρουσία στο Δ.Σ. του.